JÉZUS VISSZATÉR
2025 SZEPTEMBER 23/24

Joshua Mhlakela

JÉZUS VISSZATÉR SZEPTEMBER 23/24 2025

CSAK VÁZLAT FORDÍTÁS

Először 2025. július 6-án jelent meg eredeti angol nyelven a Truth Limited kiadásában

A kiadvány ingyenes verziója letölthető az Internet Archívumból.

Ennek az üzenetnek a tartalma elméletileg annyira földrengető és univerzális, hogy megköveteli, hogy ezt az e-füzetet szabadon lefordítsák, szerzői jogi megfontolások nélkül, bármilyen nyelvre vagy dialektusra, és hasonlóan szabadon terjesszék bárhol a világon.

KIADÓI MEGJEGYZÉS

Jézus Krisztus a Gergely-naptár szerint szeptember 23-án vagy 24-én visszatér, hogy elvegye a keresztény egyházat. Ez a két dátum megfelel az izraeli trombitaszó ünnepének, valamint az 5786-os zsidó vallási újév (Ros Hásáná) kezdetének. Egyházi nyelven ez az egyház régóta várt elragadtatása, és Jézus és az egyház, mint az ő szűz "menyasszonya" közötti lelki házassághoz hasonlítják. Egy szempillantás alatt fog bekövetkezni a világ minden időzónájában, és kétségtelen, hogy a Nemzetközi Űrállomáson tartózkodók sem lesznek kivételek. Milliók várhatóan nyomtalanul eltűnnek, maguk mögött hagyva gyűrött ruháikat — és a megmaradt világot egy hétéves nyomorúságba taszítják, amely Jézus második visszatérésével ér véget. Ezúttal nyíltan teszi ezt 2032. szeptember 15-én, a zsidó engesztelés napján (Jom Kippur), hogy Jeruzsálemből uralkodjon az egész Földön, mint a királyok Királya és az urak Ura.

Íme a johannesburgi Joshua Mhlakela tanúságtétele, amelyet egy korábbi keresztény újságíró írt le neki. A tanúságtétel Joshua testvért bemutató két YouTube-podcaston — a God's Voice Daily-n és a Centwinz-en — alapul, amelyeket 2025 júniusában sugároztak. Azóta tanúságtételét megerősítette egy dél-afrikai honfitársa, Krisztusban testvérnő tanúságtétele, aki ma tanúságot tett arról, hogy Jézus írásos nyilatkozatot diktált neki, amelyben megerősíti, hogy vissza fog térni a közelgő Trombita Ünnepen. Maran Atha!

Joshua Mhlakela vagyok. Johannesburgban élek, de Fokvárosból származom. Jézusban hiszek, és ma készen állok arra, hogy elmondjam azt, amit ő küldött nekem a világnak. Nem vagyok apostol, lelkész vagy püspök — csak egy egyszerű, újjászületett, vérben megmosott hívő Jézusban. Már évek óta az Úrral járok. Tehát elmondhatom, hogy személyesen ismerem őt. Csak annyit szeretnék mondani mindenkinek, hogy az Elragadtatás elérkezett. Még ha nem is vagy felkészülve rá, készen áll rád.

Mielőtt 1982-ben megszülettem, apámnak volt egy álma, amelyben azt mondták neki, hogy nevezzen el Joshua-nak. Ez jóval azelőtt történt, hogy elérhető lett volna a meg nem született gyermek nemének meghatározására szolgáló technológia. Azonban néhány szülési komplikáció miatt az orvos figyelmeztette a szüleimet, hogy halva vagy sérülten fogok kijönni. Amikor végül minden probléma nélkül kijöttem, az orvos csodagyereknek nyilvánított.

Azon a napon, amikor megszülettem, anyám a hasán feküdtem, amikor egy spirituális erőt érzett, ami közeledett hozzá, hogy megfojtsa. Küzdve ezzel az erővel, éppen meg akarta fordítani a testét, elfelejtve, hogy a hasán fekszem. Ha megfordult volna, a földre estem volna, és megsérültem volna, talán halálosan. De aztán Isten emlékeztette a jelenlétemre, ezért erősen kapaszkodott belém, és ez a szellem eltűnt.

Amikor körülbelül négy-öt éves voltam, körülbelül egy hónapra elrabolt valaki, aki ismerte a családomat. Csodával határos módon egy indiai értesítette a rendőrséget, akik a szüleimmel együtt kimentettek. Emlékszem arra az időre — csak ültem egy ismeretlen hely tornácán, és egész nap sírtam.

Amikor 16-17 éves tinédzser voltam, öngyilkossági gondolatokkal küzdöttem. Annyira el akartam venni az életemet, és az ellenség lehetőségeket kínált nekem erre. Emlékszem egy alkalomra, amikor megpróbáltam elvenni az életemet, de éppen amikor meg akartam tenni, Isten megállított.

Tehát a halál már a születésem napjától fogva követett. Közismert mondás, hogy mindenki meghal, de a Biblia szerint van egy csoport ember, akik soha nem látnak halált. Az 1Korinthus 15:51-52-ben Pál azt mondja: "Nem mindnyájan alszunk el." Más szóval, nem mindnyájan halunk meg, de egy szempillantás alatt mindannyian elváltozunk. Halandóból halhatatlanná válunk. Isten új testet ad nekünk, amelyen keresztül soha nem halunk meg. Szóval azt hiszem, a halál szelleme azért követett, mert talán Sátán már akkor is tudta, hogy a jövőbeli hivatásom az lesz, hogy mindenkinek elmondjam, hogy van egy csoport ember a jövőben, akiket Isten kiválaszt, hogy ne lássák a halált. Tehát a halál az én ellenségem, és a halál Isten ellensége.

Ámosz 3:7 azt mondja: "Az Úr semmit sem tesz anélkül, hogy ki ne nyilatkoztatná tervét szolgáinak, a prófétáknak." Nem vagyok próféta, de az Úr szolgája vagyok. És ma Isten kinyilatkoztatja tervét a világ népeinek is.

2000-ben lettem keresztény. Tizenéves koromban, öngyilkossági gondolatokkal küzdve adtam át az életemet Jézusnak. Azt hiszem, 19 éves lehettem, amikor Jézushoz fordultam, és átadtam neki az életemet. Abban az évben, amikor ahhoz a gyülekezethez tartoztam, ahol laktam, rendszeresen látogattuk az embereket az otthonaikban, hogy imádkozzunk értük. Egyik délután, amikor kijöttem ezekből a házakból az utcára, észrevettem, hogy mellettünk egy angyal áll, olyan magas, mint egy épület vagy a környék legmagasabb fája. Ez az angyal kardot hordott, és folyamatosan körülnézett, mintha őrizne minket. A társaim azonban nem tudtak erről. Akkor nem mondtam nekik semmit, mert nem tudtam, mit gondoljak róla. Mindenesetre ez volt az egyik első élményem a lelki világról újjászületett keresztényként. Néha, amikor templomba mentem vagy onnan jöttem, annyira eltöltött Isten Szentlelkének jelenléte, hogy úgy éreztem, mintha Jézus mellettem járna, pedig nem láttam őt. 2003-ban, ugyanabban a templomban, ahová akkoriban jártam, segédlelkész lettem. Egyik éjjel

álmomban láttam a jövőt. Egy sötét éjszakán egy nyílt mezőn láttam magam. A földre néztem, és rájöttem, hogy az leégett. Ösztönösen tudtam, hogy nem csak az a föld égett el, ahol én voltam. AZ EGÉSZ FÖLD égett le! Ahol voltam, a légkör annyira félelmetes volt. Olyan ijesztő volt ott lenni, ahol voltam. Felmentem egy dombra, hogy megpróbáljak találni egy másik embert, mert teljesen egyedül voltam ezen a helyen egy sötét és félelmetes éjszakán. Felmásztam a dombra, körülnéztem, de senki mást nem találtam. Felnéztem a csillagokra, és láttam a csillagokat. A csillagokat nézve tudtam magamban, hogy a keresztény hívőket a mennybe ragadták a pusztulás előtt, amelynek utóhatásait itt láttam. Aztán felébredtem. Miután felébredtem, úgy éreztem, mintha Isten elvitt volna engem, hogy lássam a jövőt, majd visszahozott volna.

Hét év után, 2010-ben, 28 évesen lemondtam segédlelkészi tisztségemről, és ezt gondoltam: "Istenem, szolgáltalak téged. Megtettem a tőlem telhető legjobbat. Most már a saját életemre koncentrálhatok?"

A következő évben, ismét egy álomban, egy mennyei bíróság előtt láttam magam. A bíróság ajtaja előtt álltam. Előttem, egy férfi várt arra, hogy bemenjen, és szó szerint remegett a félelemtől. Mintha tudta volna, hogy ha egyszer belép a bíróságra, nem fogja túlélni. Mindegy, végül bement, és nem tudom, mi történt vele. A bírósági eljárás olyan gyors volt, hogy csupán másodpercek alatt zajlott.

A Zsidókhoz írt levél 9:22-ben ez áll: "Elrendeltetett az embernek, hogy egyszer meghaljon, aztán jön az ítélet." Tehát tudtam, hogy ezek az emberek, akik ítéletre jönnek a bíróságra, már meghaltak a földön, de tudtam, hogy én nem haltam meg. Aztán rám került a sor. A bíróság egyik templomszerű padján ülve találtam magam, és arra a székre néztem, ahol általában a bíró ül. Ott volt Isten — hatalmas volt a széken, ahol ült. Átlátszó volt, így nem tudtam kivenni az alakját, de mégis tudtam, hogy ez Isten. Bal oldalamon Jézus ült életnagyságú emberi testben, ügyvédemként. Jobb oldalamon Sátán volt, kezében egy vastag dossziéval, amely részletesen felsorolta az összes bűnömet, amit valaha elkövettem. Tehát az ellenség, Sátán vádolt engem az Atyaisten és Bíró előtt, de akkor Jézus előlépett. Amikor előlépett, ott helyben felmentettek minden bűnöm alól. Dél-Afrikában, ha elítélnek és börtönbüntetésre ítélnek, a tárgyalóteremből lemegy a lépcsőn egy fogdába, mielőtt börtönbe szállítanak. Így volt ez ebben a Mennyei bíróságon is. Ha nem sikerül, lemegy a lépcsőn a pokolba, de ha sikerül, felmegy a Mennybe. A felmentésem után felmentem a Mennybe. Amikor odaértem, nappal volt, és embereket láttam ülni. A ruhájukból ítélve iskolások és börtönlakók voltak. De a Mennyben voltak — megcsinálták!!!

Aztán Jézus megjelent előttem fehér köntösben. Épp ott hagytam az udvarban, de aztán újra ott találtam a Mennyben. Ez volt az első alkalom, hogy látomásban vagy álomban láttam Jézust közelről. Közel-keletinek tűnt. Sötétbarna haja volt a nyakáig. Jóképű volt, gondosan nyírt szakállal. Ami igazán felkeltette a figyelmemet, az a szeme volt. Ámultam. Csak néztem tovább. Nem tudtam levenni a szemem a szeméről. Nem tudom, hogy ez-e a megfelelő szó, mert az angol nem az anyanyelvem — lenyűgözött. Annyira magával ragadott a felismerés, hogy a Teremtőm, akit szerettem, ott áll közvetlenül előttem! Rám nézett, és szó nélkül parancsokat adott a gondolataiban. Aztán szekerek kezdtek megjelenni, és felsorakoztak előttem, annyian, hogy meg sem tudtam számolni őket. Senki sem hajtotta őket. Jól csiszolt fadarabokat vittek bennük, amelyek közül csak néhányon volt személynév. Jézus azt mondta nekem — ismét gondolatban, de én hangosan és tisztán hallottam: "Kevés embert mentettél meg."

Aztán átnézett arra a rengeteg névtelen fatömbre, és hozzátette: "Töltsd meg ezeket a fatömböket lelkekkel." Aztán felébredtem. Amikor felébredtem, arra gondoltam, hogy talán Isten azt akarja, hogy lélekmentő legyek, és nyissak egy templomot. Újra, mint az első álmomban, úgy éreztem, hogy visszatérek a mennyből. És valóban éreztem a jelenlétét magam körül.

Így öt évvel később, 2016-ban elindítottam egy házigyülekezetet. Odahívtam embereket, eljöttek, és imádkoztam értük. Ez körülbelül egy hónapig tartott, de minden alkalommal, amikor odamentem, hogy megosszam Isten igéjét és imádkozzak velük, a szívemben nem volt béke, nem éreztem jól magam emiatt. Végül azt mondtam a gyülekezetnek, hogy kilépek. Nem kellett többé imádkozniuk a házigyülekezetben. Aztán kimentem, készen arra, hogy távozzak, amikor kint az udvaron egy idős asszony jött oda hozzám. Arra kért, hogy imádkozzak érte, ezért a fejére tettem a kezem, becsukta a szemét, én is becsuktam a szemem, és imádkoztam érte. Miközben imádkoztam, áramütést éreztem a kezemben. Imádkozás közben kinyitottam a szemem, és itt volt ez az idős asszony, de mellette — most nem alszom, ez nem álom, kint vagyok a szabadban, Jézus megjelent előttem, mellette állt, és rám nézett. De most nem fehér ruhát viselt. Egy fenségesnek tűnő, kékes vagy sötétkék színű ruhát, amely a lábáig ért. Olyan erősnek tűnt széles vállával és erőteljes mellkasával. Amikor a mellkasára néztem, mintha galaxisokat látnék ott, mint a világűr galaxisait. És ez a gondolat jutott eszembe: Ő az, amelyik összetartja az univerzumot! És miközben szemtől szemben néztem, elmosolyodott és eltűnt. Az volt a benyomásom, mintha a mosolyával azt mondta volna: "Szép munka!" hogy bezártad ezt a templomot. Mert nem ez volt a terve velem; Nem lett volna szabad templomot nyitnom. És amikor befejeztem az imádkozást, az idős asszony kinyitotta a szemét, és azt mondta nekem: "Tudtad, hogy amikor értem imádkoztál, úgy éreztem, mintha egy teher esett volna le a vállamról, és utána nagyon könnyűnek érzem magam?" Tudtam, hogy ez Jézus jelenlétének köszönhető.

Egy másik álomban vagy látomásban, 2016-ban, Jézust láttam a mennyben, ugyanabban a fenséges kinézetű köntösben, és egy olyan épület előtt állt, amely oszlopos homlokzatával az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának épületére hasonlított. Ott konkrétan azt mondta nekem: "Nem szabad templomot nyitnod." Csak azt kellett volna bejelentenem, hogy ő a hamarosan eljövendő Világ Királya.

2017-ben egy álmomban a mennybe vittek, ahol egy trónteremben láttam Jézust a trónján ülni, karjait a karfákon nyugtatva. A padlón köd volt a trónja körül, és egy hangot hallottam, mintha háború közelegne a világra. Ez volt a benyomásom. Valami nagyon, nagyon, nagyon komoly dolog közeledett a világra. Jézusra néztem. Ismét anélkül, hogy kinyitotta volna a száját, de a gondolatain keresztül nagyon hangosan és tisztán hallottam, ahogy ezt mondja nekem: "Hamarosan jövök!" Amikor ezeket a szavakat kimondta, elkezdett felállni, miközben a karfákba kapaszkodott. De mielőtt teljesen felállhatott volna, erő áradt belőle, és másodpercek alatt ártalmatlanul hátralökött a Mennyből az égen keresztül. Az ágyamra landoltam. Abban a pillanatban, hogy az ágyamra landoltam, felébredtem, és felkiáltottam, olyan erősen éreztem a jelenlétét magamban. A feleségem mellettem aludt. Azt kérdezte tőlem: "Mi a baj?" A mai napig nem tudom, miért mondtam ezt neki, de ez a válasz jött ki a számon: "Láttam egy embert a Mennyben."

Régebben azt gondoltam, hogy felnövök, öreg keresztény ember leszek, és talán a kilencvenes éveimben meghalok. De mindez 2018-ban megváltozott. Abban az évben, ismét egy álomban, nem láttam Istent, de hallottam a nagyon hangos hangját. Akik ezt hallják — kérlek, figyeljetek arra, amit ezután mondani fogok. Jegyezzétek meg a szavakat, amiket most mondani fogok, mert egyik sem fog a földre hullani. Ezek közül a szavak közül egyik sem lesz üres, mert magától Istentől származik. Más szóval, beteljesednek. Ebben az álomban azt mondta: "Nem lesz 2026-os világbajnokság, mert a földi élet nem lesz a megszokott kerékvágásban azok számára, akik hátramaradnak." Aztán felébredtem. Nem vagyok focirajongó, így amikor felébredtem, nem tudtam, mikor rendezték meg az utolsó világbajnokságot, és mikor lesz a következő. Később ellenőriztem, és megtudtam, hogy a 2026-os férfi labdarúgó-világbajnokság mérkőzéseit főként az Egyesült Államokban rendezik. Később, 2018-ban, egy kora reggel felébredtem, felkapcsoltam a villanyt és elkezdtem olvasni a Bibliámat. Jézus megjelent előttem fehér köntösben. Ez nem álom volt, mert ébren voltam. Szemtől szemben néztem rá, amikor anélkül, hogy kinyitotta volna a száját, ezeket a szavakat mondta ki a gondolataiban: "Izrael 1948-as nemzetté válásától kezdve 77 év telik el a

Kivonulásig." Nem használta az "elragadtatás" szót, de tudtam, hogy arra utal. Hozzátette: "2025-ben, szeptember 23-án és 24-én eljövök, hogy elvigyem az egyházamat. Ezen a két napon senki sem fogja tudni a napot vagy az órát, amikor eljövök. Utána hétéves nyomorúság lesz a földön azok számára, akik hátramaradnak. 2032-ben, szeptember 15-én visszatérek a Földre Királyként."

Miután kimondta ezeket a szavakat, eltűnt, és én megdöbbentem. Akkor még nem sokat tudtam az Elragadtatásról, a Második Eljövetelről és a Nyomorúságról. Amikor fiatal voltam, és keresztény lettem, egy lelkész azt mondta nekem, hogy a jövőben lesz valami nyomorúság, és a keresztények át fognak menni rajta. Ez volt minden, amit tudtam. Nem tudtam, hogy van menekülési útvonal az Elragadtatáson keresztül. Lehet, hogy hallottam róla itt-ott, de valójában nem sokat tudtam.

Tudom, hogy ezek nagyon vitatott témák, de Isten egy nap azt mondta, hogy olvassam el Ézsaiás 55-öt, ahol azt mondja: "Egyetlen szavam sem térhet vissza hozzám üresen." Aztán azt mondta, hogy elkezd tanítani engem. Elkezd gondolkodni az elmémen keresztül. Nem vagyok Isten, de gondolatokat ültet az elmémbe, hogy jobban megértsem ezeket a dolgokat. Elvitt a 2 Királyok 2:1-11-hez az előző Elragadtatásról — Illés elragadtatásáról. Amikor Illés és Elizeus együtt voltak, a próféták odamentek hozzájuk, és megkérdezték Elizeust: "Tudjátok, hogy ma elragadják tőletek a ti uratokat?" Elizeus pedig azt mondta nekik: "Igen, tudom." És más próféták is ugyanezt tették máshonnan. Ugyanezt a kérdést tették fel neki, és ő is azt mondta: "Igen, tudom." Végül Illés így szólt Elizeushoz: "Mielőtt elragadtatnék tőled, mondd meg, mit akarsz, hogy tegyek veled." Így láttam, hogy Illés elragadtatásának napja nem rejtély számukra. Valójában Isten kinyilatkoztatta azt a prófétáknak, Elizeusnak és Illésnek. Így Isten megmutatta nekem, hogy ugyanezt fogja tenni az eljövendő elragadtatás során is.

Így elkezdtem komolyan tanulmányozni ezt a témát. Aztán megtudtam, hogy Isten hét ünnepet rendelt el, és Jézus életével, halálával és feltámadásával már négyet beteljesített ezek közül — a pászkát, a kovásztalan kenyeret, az első termés ünnepét és a pünkösdöt. Már csak három van hátra — a kürtök ünnepe, az engesztelés napja és a sátoros ünnep.

A Leviticus 23. fejezete elmondja, hogy a kürtök ünnepét egynapos eseményként rendelték el. Az újhold vizuális megpillantásával kezdődött. De mivel bizonytalan volt az újhold apró sarlójának fizikai megfigyelése, az egynapos időtartamot később két napra meghosszabbították. Végül ez a helyzet eredményezte a héber "Senki sem tudja a napot vagy az órát" kifejezést, amely a Kürtzengés ünnepére utal.

Ahogy korábban említettük, Jézus a Kivonulás szót használta, de az Elragadtatásról beszélt. Izrael 1948-as megalapításától számított hetvenhét év elvezet minket ehhez az évhez, 2025-höz.

És 2025-ben, szeptember 23-án és 24-én lesz a Kürtzengés ünnepének két napja. Tehát ez lesz az a szűk időablak, amikor az Egyház Elragadtatása megtörténik. Hét évvel később, 2032-ben, szeptember 15-én lesz az engesztelés napja, amikor Jézus királyként visszatér a Földre.

Akkor miért beszélt nekem a világbajnokságról? Az 1Thesszalonika 5:5 azt mondja, hogy eljön az idő, amikor az emberek hangosan üdvözlik majd a béke és a biztonság eljövetelét az egész világon. Legalábbis ezt fogja ígérni az eljövendő karizmatikus Antikrisztus a világnak az Elragadtatás után. Talán valóban béke lesz, de nem tudom, meddig tart. De 2026 júniusára a világ olyan szörnyű zűrzavarba kerül, annyi káosz és pusztítás lesz, hogy a FIFA nem lesz képes megrendezni a világbajnokság mérkőzéseit az Egyesült Államokban, Kanadában és Mexikóban.

A Máté 24:36-ban Jézus azt mondta, hogy senki sem tudja az Elragadtatás napját vagy óráját. De ha rákeresünk erre az interneten a Google-ben, találhatunk olyan weboldalakat, amelyek elmagyarázzák, hogy ez a kifejezés valójában egy héber idióma a Trombiták Ünnepére. A

Trombiták Ünnepe eredetileg egynapos ünnep volt, és az "újhold" fizikai megpillantásával kezdődött. A vizuális megfigyelés bizonytalansága miatt az egynapos ünnep két tényleges napra nyúlt. Ezért azt lehetne mondani, hogy senki sem tudta az újhold — és következésképpen a Trombiták Ünnepének — napját vagy óráját, és végső soron az Elragadtatást sem.

De ez itt a hagyományos zsidó esküvői szokásokat is tükrözi. Csak akkor mondja a vőlegény apja a menyegző napját vagy óráját, amikor eldöntötte az esküvő dátumát, hogy azt mondja a fiának, hogy "Menj, és hozd el a menyasszonyodat." Így senki sem tudja az esküvő napját vagy óráját, még a fiú sem, csak az apa. Az egyház Jézus menyasszonya, így az Elragadtatás olyan lesz, mint Jézus és az egyház esküvője. A Földön egy olyan napon fog megtörténni, amelyet senki sem tud a Földön, még a Fiú sem a Földön, csak az Atya egyedül.

És ha az 1 Korinthus 15:51-52-höz fordulunk, Pál egyetért Jézussal az "utolsó trombita" említésében. Sokan, amikor az "utolsó trombita" szót olvassák, a Jelenések könyvéhez fordulnak, és azt mondják, hogy az utolsó trombita a hetedik angyal hetedik trombitája a nagy nyomorúság idején. Ez helytelen. A trombiták ünnepén a sófárt 99-szer fújják meg, majd a századikszor, és ez az utolsó az "utolsó trombita."

Az 1 Thesszalonika 5:1 ezt mondja: "Most pedig, testvéreim, az időpontokról és a dátumokról — nem kell írnunk nektek." Nem volt szükséges, hogy Pál a tesszalonikaiaknak írjon az "Úr napjának" időpontjairól és dátumairól. Ez azért volt, mert az Úr napja egy olyan esemény lesz, amely a következő 2000 évben rejtve lesz előlük, de amelyet a Végső Idők Egyházának kinyilatkoztatnak. A 4. versben Pál azt mondja, hogy ez a nap nem lesz meglepetés azoknak, akik a világosságban vannak, de mint a tolvaj, meglepetést okoz azoknak, akik a sötétségben vannak.

A Zsidókhoz írt levél 10:25 arra buzdít minket, hogy ne hanyagoljuk el az összegyűlést, hanem tegyük ezt annál inkább, minél jobban látjuk azt a napot közeledni. És mondom nektek, ez nem valamiféle véletlenszerű nap, hanem egy meghatározott időablak, amelyet láthatunk közeledni.

Az Apostolok Cselekedetei 1:6-7-ben Jézus tanítványai megkérdezték tőle a feltámadása után: "Ezen a napon leszel Izrael királya?" Ő azonban így felelt nekik: "Nem a ti dolgotok tudni azokat az időket és alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalma által szabott meg. Hanem lesztek tanúim Júdeában, Samáriában és a föld végső határáig." Más szóval, az az idő, amikor Jézus visszatér és király lesz Izraelben, nem kellene, hogy az ő gondjuk legyen. Végül is 2000 évvel később kellett volna megtörténnie.

Ez olyan, mintha Dánielt arra mondták volna, hogy fogja be a száját, és pecsételje le a könyvét a vég idejéig. Tehát lesz egy kinyilatkoztatás, amely a vég idején érkezik az egyházhoz, egy kinyilatkoztatás magáról a vég idejéről.

Így azért írok, hogy figyelmeztessem Dél-Afrikát és a világot, hogy Jézus visszatér. Ha Jézus nélkül találtatsz az életedben, vagy ha nem adtad át az életedet Jézusnak — ne feledd, hogy az idő közeledik. Az az idő, amelyet Isten arra szabott, hogy az emberek befogadják őt, a kegyelmi időszak, amelyben Isten adott az egyháznak, hogy kinyúljon a világ felé, hogy mindenki befogadhassa Jézust és üdvözülhessen, a végéhez közeledik.

Az Elragadtatás megtörténik. Keresztények milliói fognak eltűnni a világ minden táján, beleértve Dél-Afrikát is, egy pillanat alatt. Miután a keresztények eltávolításra kerülnek a világból, Isten ítélete sújtja a világot.

A világ a 2026-os világbajnokságra készül. De a 2025-ös elragadtatás után olyan káosz, pusztítás és rombolás lesz a világban, hogy 2026 júniusára egyetlen világbajnoki mérkőzést sem fognak

lejátszani. A világ felismerhetetlenné válna.

Tehát ismét itt vagyok, hogy könyörögjek és kérjelek mindannyiótokat — kérlek, ne gondoljátok, hogy sok időtök van. Nincs sok időtök. Ne feledjétek, hogy nem arra kaptam elhívást, hogy templomokat nyissak. Egykor azt gondoltam, hogy Isten ezt tervezte velem. De azóta rájöttem, hogy az elhívásom az, hogy hirdessem a világnak, hogy mindenekelőtt Jézus él, és hamarosan visszatér. Tehát, világ, légy készen. Hagyd magad mögött minden bűnödet, és gyere Krisztushoz, ahol üdvösséget találsz. Itt a zárás ideje. Nem mondhatom, hogy én vagyok az egyetlen hívás, de én vagyok Isten egyik utolsó hívása. Tehát mindenkihez — átlagpolgárokhoz, üzletemberekhez, hírességekhez, kormányminiszterekhez, országelnökökhöz a világ minden táján — fordulok, hogy adjátok át életeteket Jézusnak most, mert az Elragadtatás ideje közel van.

2019-ben láttam Tom Hornt egy tévéműsorban, amint a The Wormwood Prophecy című könyvéről beszélt. Már nincs közöttünk, de a műsorban azt mondta, hogy a NASA egyik alkalmazottjától kapott információ szerint 2029-ben, pénteken, 13-án egy aszteroida fog becsapódni a Földbe. Horn azt mondta, sokkos állapotban kellett leülnie, amikor rájött, hogy az aszteroida lehet a Jelenések könyve 8. fejezetében említett égő csillag. Ha ez a dátum egy hétéves nyomorúságos időszak középpontját jelöli, akkor 3 és fél évvel visszaszámolva 2025-öt kapunk. Azt állítom, hogy igaza volt az általános jövőbeli idővonalával, ami alapvetően egyezik az enyémmel.

Az utolsó nagyobb látomást 2018-ban kaptam. Természetesen azóta nem ez az első alkalom, hogy erről beszélek. Például beszéltem a God's Voice Daily nemzetközi podcastban. Van egy saját YouTube-csatornám is, ahol megpróbálom átadni ezt az üzenetet. Nem fogom itt megadni a csatorna nevét, mert nem azért vagyok itt, hogy magamat reklámozzam.

Jézus meghalt, eltemették, feltámadt és felment a mennybe Kr. u. 32-ben. Vannak bibliatudósok, akik úgy vélik, hogy 2000 évig nem lesz jelen, majd visszatér. Ha Kr. u. 32-höz 2000 évet adunk, akkor 2032-ben, Krisztus visszatérésének évében találjuk magunkat. De előtte hét évnyi nyomorúság lesz, tehát ha 2032-ből kivonunk hetet, akkor ebben az évben, 2025-ben kötünk ki!

Kétségtelen, hogy sokan azt mondják majd nekem, hogy sokan mások is kitűztek már ilyen dátumokat. Ezek mind semmivé váltak — de ezzel nem lesz így. MILLIÁRD SZÁZALÉKBAN biztos vagyok benne, hogy az Egyház elragadtatása szeptember 23-án vagy 24-én fog bekövetkezni. Arra kérem a világot, hogy készüljön fel erre. Feltétlenül adjátok át az életeteket Jézusnak. Ő az út, az igazság és az élet. Ő Isten.